

DC870
H103T

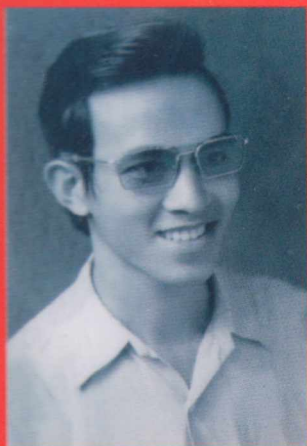
234

**BÀI THƠ
MINH TÂM
CỰC NGẮN**

Hà Đức Aì

NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN VN
2013

Họ và tên: HÀ ĐỨC ÁI
Bút danh: Lê Văn
Hội viên Hội VHNT Lâm Đồng
Tốt nghiệp 3 khoá
Trung tâm BĐVO Nguyễn Du
Quê Quán: Xã Long Xuyên
Phước Thọ, Hà Nội
Hiện sống và viết tại:
Lâm Hà, Lâm Đồng
ĐT: 0978 360 486
Email: haduca11948@yahoo.com

GIẢI THƯỞNG:

Giấy khen: Trung tâm BĐVO
Nguyễn Du 2009

Bằng khen: Hội nhà văn
Việt Nam 2010

234

**BÀI THƠ
MINH TÂM
CỰC NGẮN**

Xin cảm ơn:

Quỹ hỗ trợ văn học nghệ thuật VN đã tài trợ cho tập thơ này.

234

**BÀI THƠ
MINH TÂM
CỰC NGẮN**

Hà Đức Ai

Thư viện tỉnh Lâm Đồng

DC. 821

NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN VN

SỞ VĂN HOÁ - THỂ THAO VÀ DU LỊCH
THƯ VIỆN TỈNH LÂM ĐỒNG

2013

PHÒNG ĐỊA CHÍ

Lời Giới Thiệu

Nhà thơ Vũ Quần Phương

Nguyên Chủ tịch Hội Đồng Thơ Việt Nam

Nguyên PGĐ Trung Tâm BDVV Nguyễn Du K I

Gần đây, nhiều bạn làm thơ trong các câu lạc bộ thơ của các đô thị, có rộ lên một khuynh hướng làm thơ ba câu theo kiểu thơ Hai kư Nhật Bản. Chắc ít ai lại mô phỏng câu nệ theo âm tiết của ngôn ngữ Nhật mà chủ yếu học cách khêu gọi mông lung do thanh, do âm, do vần và do cả nghĩa tiếng Việt gọi nên. Không biết Hà Đức Ái có bị tác động xa gần của khuynh hướng viết ngắn ấy không. Anh đã dành thời gian làm những bài thơ hai câu, ba câu, chủ yếu theo thể lục bát và theo thơ tự do. Ở những bài thành công, với lục bát, anh rất gần với phong vị trữ tình ca dao và ở thể tự do, lại phảng phất hồn cốt châm ngôn của tục ngữ. cũng là một hướng tìm. Lắng nghe trở lại trong giọng dân gian cũ, trong dáng vẻ hình ảnh xưa, một nội dung tình cảm của cuộc sống hôm nay.

Người ơi sao nhớ quên nhau

Câu thơ viết dở làm đau ngọn đèn.

Ấy là ngọn đèn của ngày xưa, thấp bằng dầu lạc, bắc khêu lên mép đĩa mà sáng. Nó kề ngay sát mặt, nên người viết mới dễ đem lòng mình mà nghĩ nó cũng đang đau. Thơ Hà Đức Ái gợi hình ảnh trong lòng tôi như thế.

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

Nhưng một thanh niên mới lớn, trong hình dung, cái ngọn đèn ấy là cái bóng điện công tắc thì cũng không bị với cảm xúc.

Người đi biển biệt nơi xa

Trách người nhóm lửa để ta cháy lòng

Sức gọi của câu thơ này là lửa nhóm ở nơi kia mà lòng cháy ở nơi này. Nó là dấu vết của thời khăn gói gió đưa, bộ theo đường ngựa, thủy theo đường thuyền và cái bếp ngày hai lần nhóm lửa còn dùng than củi. Nhưng người thời nay, đi phản lực nhanh hơn tiếng động, nấu bằng bếp từ trường, bằng lò vi sóng vẫn đủ nao lòng chia sẻ được với thơ. Phải chăng đây là quán tính của hồn người hay sức trầm lắng của hồn dân tộc lắng sâu trong đáy cảm nghĩ của mỗi người. Hà Đức Ái biết tận dụng ưu thế truyền thống làm lực xuất phát cho chặng đi này. Anh sẽ “tân thời” dần trong cách nghĩ và bút pháp:

Nhớ ời nhớ mọc âm thầm

Không gieo sao vẫn nảy mầm, ra hoa

Cách nghĩ, kiểu tư duy mượn vào khoa học thực vật nhưng trong diễn đạt, trong lối bập bênh của hai đầu ngôn ngữ *không...sao vẫn* là của thời nón thúng quai thao.

Có khi một câu hỏi tu từ điều dài cái người vênh vênh hướng thượng:

Nụ hôn đầm thắm núi chờ

Mây cao hơn núi bây giờ hôn ai ?

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

Núi, mây hình xưa ảnh cũ nhưng lại đây khéo kẻ làm cao vào tình thế bẽ bàng, già kén kẹn hom. Có lẽ là nét đánh đá mát mẻ rất đương thời.

Cũng thế, cái cách vừa tập Thiền vừa vợ vào rất thời nay đã làm bật ra câu hỏi, gây ông đập lưng ông:

Đã là cỡi tạm đời ta

Sao còn đổ kị cho xa Niết bàn ?

Đọc lục bát hồn xưa của Hà Đức Ái, gặp được nét cười hóm hỉnh, nghịch ngợm một cách nghiêm trang như vậy có cái thích thú như nghe các chàng trai cô gái thời a công @, lung liếng ý a quan họ trên sân khấu hội diễn có trang âm hiện đại. Hà Đức Ái mê thơ lục bát, anh dùng lục bát làm giọng của mình. Rồi lại dùng giọng mình mà khen ngợi lục bát:

Lục bát là men của trời

Hòa trong giọng Việt. Say người nước Nam.

Ý vị của hai câu thơ là đặt khái niệm lục bát ngang tầm với *giọng Việt người nam*. Anh coi thơ là chất men biến ngôn ngữ thường ngày thành rượu.

Một nửa số bài ngắn trong tập làm theo thể tự do. Bài ngắn câu. Câu ngắn tiếng. Dáng vẻ gần với tục ngữ. nhưng gần tục ngữ hơn lại ở chỗ nội dung bài thường là kết quả của chiêm nghiệm việc đời, của đức kết ứng xử. bài thơ mang tư tưởng, trao kinh nghiệm sống hơn là chia sẻ tình cảm, bộc lộ buồn vui. Chiêm nghiệm từ một quan

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

sát:

Lửa bốc nhanh mau tắt

Người nổi nhanh mau chìm

Sự đời không hẳn thế nhưng quả có thế:

Có khi cả bài là một lời khuyên, thật thà, trang thực như đạo lý lão nông chọi lại thói chào mời phố chợ chuyên đồ dỏm:

Rượu đắng cay

Mình không uống

Không mời

Có khi một bài học, quan sát từ người mà lưu giữ cho mình. Chất lượng thẩm mỹ bài thơ chưa cao nhưng ý cảnh báo có ích:

Quả chín bị chim ría

Người tốt bị đặt điều

Đôi lúc trong vóc dáng mộc mạc của lời nói đậm đặc, Hà Đức Ái có được sự thâm trầm hàm súc:

Rượu uống vụng

Say nhanh

Buồn – độc thoại

Về đầu nghe vui, kinh nghiệm một tay uống vụng lão luyện. Về sau thấm thía buồn, kinh nghiệm người nhiều phen tự mình an ủi lấy mình, không làm bận đến ai như con thú bị thương vào hang tối, tự liếm vết đau mình.

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

Thơ ngắn ngoài nội dung tình cảm hay, còn cần thiết tạo nên thi vị từ cách diễn đạt. Diễn đạt sao cho chữ nghĩa, hình ảnh, âm điệu, vần nhịp...gắn bó chằng chịt giữa các câu thơ. Thơ có vài câu mà lại rời nhau thì bài sụp đổ. Câu tục ngữ quen thuộc ăn vóc học hay chỉ có bốn chữ, mà thành hai vế, có quan hệ đối xứng. Đối từ loại, đối nghĩa chữ: ăn – học / vóc – hay. Rồi quan hệ nối tiếp: vần vóc soi vào mặt vần học, mà dặt luôn vế hai đi theo. Ăn tạo sức vóc, Học tạo hay biết. Tám chữ cô lại thành bốn. Ca dao cổ rất thoáng trong lục bát nhưng đan cài móc nối cũng rất phong phú, tạo lan tỏa ý tình rất thú vị cho người xưa ngâm nghĩ:

Rủ nhau xuống bể mò cua

Đem về nấu quả mơ chua trên rừng

Em ơi chua ngọt đã từng

Non xanh nước biếc ta đừng quên nhau

Hai vế chất liệu của biển(Câu I) và của rừng (câu II) đều song song có mặt trong câu III câu IV, để nói cái ý *đừng quên nhau*. Hà Đức Ai đã biết sáng tạo trong cách học truyền thống:

Chiều chiều ngó áng mây trôi

Trời quang biển lặng mà tôi giật mình

Ta có thể bóc ra từng lớp. Lớp đầu: ba khái niệm thiên nhiên to rộng *mây, trời biển* đặt ngang cấp nhau, làm chủ ba động từ êm ả, *trôi, quang, lặng*. Lớp hai: một con

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

người nhỏ lẻ, cái tôi, như một đối xứng với ba thiên nhiên trên, qua chữ *mà*, làm chủ một động từ đầy đột biến, bắt ngờ *giật mình*. Lớp ba: ấy là lúc chưa giật mình thì cái tôi ấy nó thế nào ? nó ngó vào thiên nhiên xa rộng những chiều chiều, nó cũng êm ả trong trạng thái ngó mông lung ấy. Giật mình là có một đột biến, biểu lộ một tâm trạng đốn ngộ. Đốn ngộ ấy do đâu. Tâm trạng ấy thế nào. Tác giả không nói. Ấy đó là chỗ để ý vị bài thơ ngân nga.

Hà Đức Ái ca ngợi mùa xuân ca hát trong trời tinh khôi trong tiếng của suối, trong màu áo của nước. Cái đẹp vô tri. Còn cuộc sống tri giác thì buồn, buồn quá, bởi nó đang gầy đói:

Mùa xuân suối reo

Nước trong veo

Cá nghèo – tong teo

Xin bạn đọc lưu ý cái vần eo tai ác. *Reo, veo, nghèo* và còn bồi thêm *teo: tong teo* với hai âm từ mỏng mảnh. Thi tại ngôn ngoại khá dư ba.

Mừng cho một hướng tìm của Hà Đức Ái. Nhưng không nên ngắn quá thế này. Nhiều trường hợp số câu ấy chưa tải đủ ý một bài thơ.

Hà Nội 18-10-2013

V.Q.P

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

Đã là cỗi tạm đời ta
Sao còn đổ kị cho xa Niết Bàn

Mùa xuân suối reo
Nước trong veo
Cá nghèo tong teo

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

Chiều chiều ngó áng mây trôi
Trời quang biển lặng mà tôi giật mình.

Lửa bốc nhanh mau tắt
Người nổi nhanh
Mau chìm !

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

Người ơi sao nỡ quên nhau
Câu thơ viết dở làm đau ngọn đèn.

Hạnh phúc tốt đỉnh
Khổ đau cùng cực
Tình yêu.

Con đò gian díu dòng sông
Bất ngờ sông cạn đò không bến về.

Rượu đắng cay
Mình không uống
Không mời.

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

Đốt lên ngọn lửa tình yêu
Tưởng rằng âm ỷ mà thiêu cả trời.

Tình yêu vào cửa sổ
Ngoại tình ra cửa lớn
Hạnh phúc tan.

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

Suối sông chín đợi mười mong
Nước ra đến biển trăm dòng nhớ thương

Mưa xuân rắc phấn
Đôi bướm vẽ vòng
Mai đào liếc nhau.

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

Lục bát là men của trời

Hòa trong giọng Việt say người nước Nam.

DC 821/16

SỞ VĂN HOÁ - THỂ THAO VÀ DU LỊCH
THƯ VIỆN TỈNH LÂM ĐỒNG

PHÒNG ĐỊA CHÍ

Đêm mùa thu

Sáo diều vi vu

Người thổi sáo khóc!

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

Đôi môi nõn nụ cười hiền
Mà con mắt sắc hơn nghìn lưỡi dao.

Bím bíp kêu
Gọi lũ về
Bèo Tây ngao du.

Nụ hôn đầm thắm núi chờ
Mây cao hơn núi bây giờ hôn ai?

Phượng thấp lửa
Ve khóc than
Hè đốt xác.

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

Thả hồn vào mắt của nhau
Tương tư nửa gánh đêm thâu thở dài.

Cu gù gọi bạn
Đêm hạ sao rơi
Hạt thóc im lặng.

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

Hồ Gươm gợn sóng xanh xanh
Em nghèo ngồi đọc tình anh bỗng giàu.

Tháng ba sông Thạch Hãn
Trong vắt soi gương
Bóng cha cười đau thắt.

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

23

Nhớ ơi! Nhớ mọc âm thầm
Không gieo sao vẫn nảy mầm ra hoa?

24

Tật xấu sửa được
Tính xấu sửa được
Tâm xấu! Không.

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

25

Đau buồn một nửa trao anh
Nửa kia làm ngọn sao xanh cuối trời.

26

Tính nhỏ nhen
Âm ích kỷ
Việc lớn không thành.

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

27

Trăm hoa đào dạt nói cười
Gió mang hương lặng gửi lời thình không.

28

Túi khôn giấu đáy biển
Trần tích ngôn từ
Thơ hóa kim cương.

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

Người đi biển biệt nơi xa
Trách người nhóm lửa để ta cháy lòng.

Rượu uống vụng

Say nhanh

Buồn - độc thoại!

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

Núi cao chan chứa tình mây
Ta làm đôi thấp tình cây bạt ngàn.

Cay nhất nuốt
Đắng nhất nuốt
Hơn người.

31

Núi cao chan chứa tình mây
Ta làm đồi thấp tình cây bạt ngàn.

32

Cay nhất nuốt
Đắng nhất nuốt
Hơn người.

Đò đầy sóng cả, sông sâu
Sợ thì có sợ lần sau vẫn đò.

Nâng anh lên
Nâng tôi lên
Cao thượng.

Mũi tên, lời nói, thời gian
Ba kẻ đi mất kêu van không về.

Kẻ ngu bảo thủ
Người chết im lặng
Cùng họ!

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

Ta cháy lên cho nhau bùng sáng
Để thành tro khi hạnh phúc lụi tàn.

Chiến thắng bản thân
Khó như dò biển
Ý chí kiên tâm.

Ở đời còn biết tin ai?

Nguyễn Du nghi hoặc đôi tai cô Kiều.

Quả chín bị chim rỉa

Người tốt bị đặt điều

Yêu - ghét - đố - kị.

Tiêu pha cho biết mùi đời
Túi tiền của mẹ biết vui hay đầy?

Tham vọng triền miên
Say mê công việc
Thành đạt.

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

43

Bao nhiêu đồ kị ở đời
Ném đi không được lại rơi mộ mình.

44

Uống lời khuyên chừng mực
Ăn kiến thức vô biên
Lực sĩ vô địch.

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

Đồng tiền! Con đã thập thành
Của chung thiên hạ chẳng dành riêng ai.

Người đang yêu
Bụng đói - đừng nói
Tai điếc.

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

47

Bao giờ lại được sang đò
Để ta tìm thấy cánh cò bên sông.

48

Giàu có giàu kín
Hiếu biết không khoe
Người từng trải.

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

Trăng liềm mắc võng ngọn cây
Để người xa thức đầy vơi nỗi niềm.

Mưa rào đầu hạ
Ếch nhái hoan ca
Vợ chồng xa nhớ...

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

51

Giọt đàn ai thả vào đêm
Trăng thu dát bạc ru mềm cỏ cây.

52

Hoa quỳ cười cuối thu
Mặt trời gửi nắng
Nhuộm vàng lá rơi.

Lạ chưa thân cuộc gây mòn?
Gọi tình ba tháng vẫn còn lửng lơ...

Đàn bà nghiện tình yêu
Liều thuốc đắng
Nảy mầm truân chuyên.

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

Lạc câu lục bát đơn côi
Tìm vãn hết cả kiếp người chưa xong.

Ánh trăng trung thu
Dệt tình yêu muôn loài
Ngọt giấc mơ con trẻ.

Mẹ tôi gần đất xa trời
Cây tre trăm đốt đêm ngồi ru trắng.

Củ rúc trong đêm
Trăng sông mùa đông
Linh hồn vĩnh biệt.

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

Tùng trang giáo án thơm hương
Thầy cô chữ gửi thương cho trò.

Bạn mới - lựa xương
Thù xưa - nhai kỹ
Nhớ học!

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

Bài giảng thức giữa đêm đông
Hiện lên câu chữ, tâm hồng thầy cô.

Lời dèm pha
Ba người chết
Tránh xa!

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

Xa trường hoa phượng ngẩn ngơ
Tiếng ve gọi chữ, bạn chờ, thầy mong.

Kẻ ngu khờ
Ở ngôi cao
Lao đao người giỏi!

Bên lề trang vở thầy phê
“Chữ đẹp, học giỏi” em mê suốt đời.

Ngọn lửa tôi
Ngọn lửa anh
Cùng ấm.

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

Phấn bay khô khóc phổi thầy
Lời cô thỉnh giảng đong đầy tháng năm.

Tội lỗi gõ cửa
Đau khổ vào nhà
Hạnh phúc đi ra.

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

Trăng chờ đèn, ở ngọn cây
Chờ em đi với, thăm thầy thăm cô.

Thiên đường người mơ
Địa ngục kẻ ngủ
Tình yêu câu nói.

Chữ Lễ thầy dạy buổi đầu
Đề chữ Văn ấy có cầu mà sang.

Phổ lên đèn
Bóng đèn hiện lên
Chân cột.

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

Lắng nghe con chữ giật mình
Nhà thơ nặn Tứ trao tình nhân gian.

Bình minh rạng hồng
Mát trần gian
Ngày mới vô ưu.

Đêm mơ thấy núi Ba Vì
Giật mình tỉnh giấc nhớ về quê xưa.

Lạc quan trong mơ
Khởi đầu hăm hở
Kết thúc hoài nghi.

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

Chơi hoa hương sắc đã từng
Gặp hoa hồng phải dè chừng có gai!

Nghệ thuật sâu thẳm
Không biết bơi
Chết chìm!

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

Mẹ đi xơ xác giàn trầu
Cau non ủ rũ bạc màu vôi tằm.

Cánh rộng bay cao
Cánh ngắn nhanh
Cùng về đích.

81

Đêm thu Hà Nội hương hoa sữa
Trở giấc miền Nam nửa đời say.

82

Nắng - mưa - nóng - rét
Thời tiết thay đổi
Trời không đổi!

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

83

Mười năm thêm một nếp nhăn
Năm năm rụng một chiếc răng... ời già!

84

Tiếng gọi bàn ăn
Bản nhạc hoàn hảo
Rung động trái tim.

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

Áo lụa thướt tha dáng đỏ
Con tắm trả nợ bãi dâu xanh.

Ăn uống điều độ
Làm, ngủ có chừng
Vui mừng bình yên.

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

Đôi chim hót gọi mùa xuân
Mai đào cười nụ tần ngần mắt ai?

Con bạn là ai
Hỏi láng giềng
Biết sự thật.

89

Đôi nạng lê gót trên đường
Vết mòn năm tháng chiến trường nhớ quên...?

90

Giấc ngủ ngon
Vô tư cười
Tiệc cuộc sống.

Chuông chùa sư thỉnh sớm chiều
Tĩnh tâm, giấc ngộ bao điều sắc không.

Đắm đuối khi yêu
Hi sinh đau khổ
Chết phụ nữ.

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

Lạc về cơn gió heo may
Hoa tàn, lá rụng trắng tay thu tàn.

Trao nhận nụ cười
Ánh mắt giao thoa
Tình yêu!

Đời như sắp ngửa lá bài
Thập thành chẵn lẻ thần tài trên người.

Ăn no bội thực
Nói hết cặn tình
Tai họa nhục vinh.

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

Điệu hò loang lóang mặt sông
Nửa đời chèo lái mà không tới bờ.

Khát vọng ấp trứng
Thiên tài nở hoa
Trí cao bay xa.

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

Mỗi năm đếm tuổi của mình
Chân run, tóc bạc sao tình không vơi?

Đốm lửa cháy rừng
Giọt mưa gây lũ
Nhỏ mà nguy.

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

Dìu em vượt chín tầng mây
Quên người hạ giới về đây thiên đường.

Quả xanh cứng
Ép chín
Chua chát.

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

Kìa như trắng vớ làm đôi
Giật mình nuốt tiếc như đời không em.

Say sưa thâm ngày
Trời đầy
Chết đuối!

Lặng im như nước không màu
Nói cười sóng sánh dâng trào biển đêm.

Uống rượu vô độ
Thuốc lá hút tràn
Đời tan như mây.

Em như hạt cốm thơm xanh
Anh mơ thành chiếc lá sen bọc ngoài.

Chồng vợ trăm năm
Người tình chốc lát
Tình say con hát cô đầu.

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

109

Cuốc lủi là rượu thời gian

Ngày đêm rót mãi có tràn được đâu?

110

Sức khỏe là ngọc

Thời gian là vàng

Tình yêu có cả hai nàng dong chơi.

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

Nguyễn Du khóc ướn trang Kiều
Khuyên ai xin chớ mỹ miều hồng nhan.

Quên! Chân - Thiện - Mỹ
Nhà thơ chết
Cỏ trùm lên.

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

Hoa hồng cào rách tay ai?

Kiêu sa, lộng lẫy mà gai vô tình!

Tình lửa hạ bốc cháy

Kỷ niệm âm ỷ đêm

Tro mọc lên hoa đẹp.

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

Ngồi buồn cây nhớ vào đêm
Nở hoa tin nhắn lại quên hẹn hò.

Gió bụi thời gian
Xóa màu huyền của tóc
Tiếc xuân ai khóc ai cười?

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

Bia đá Côn Sơn trải nắng mưa
Lệ Chi Viên dạy! Xin chừa công danh.

Biển xanh ơi lặng sóng
Bờ cát thôi dạt dào
Lòng ta bỗng xôn xao.

Ngồi ôm tấm kỷ niệm chương
Mặt sau thì rách, mặt gương lạnh lùng.

Tia cảnh thừa tạo dáng
Chăm bắt sâu, vật chồi
Tuyệt vời hoa đẹp ơi!

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

Thu vào tầm mắt cỏ hoa
Xanh trời, xanh đất, xanh ta, xanh người.

Lửa tình không màu khói
Lời nói nhẹ nhõm đau
Đốt tim ta nhức nhối.

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

Về quê tìm mãi bụi tre
Cây xoan mất dạng, tiếng ve đâu rồi?

Hít vào bảy lần đi
Thở ra thanh lọc khí
Chân lý giữ - thọ lâu.

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

Mái nhà ủ ấm đôi tim
Lòng son nhót cả đời chim vẫy vùng.

Chỉ có Đẹp
Nghệ thuật trường tồn
Loài người hạnh phúc.

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

Hoàng hôn cạn nắng tím chiều
Trâu bò về bản nhạc diều vi vu.

Chồng lười biếng không làm
Vợ bạc bài đam mê
Nhà bỏ bê, hoang phế!

Con đi xiêu bạt kiếp người
Mẹ chờ héo cả nụ cười tháng năm.

Nói vội gàn dở lắm
Ăn vội dễ hóc xương
Cười vội rồi ân hận.

131

Bóng chiều chảy xuống ven đê
Liêu xiêu dáng mẹ nón mê gánh trời.

132

Tiền bạc đủ, tình yêu tràn
Hai thứ sống song toàn
Hạnh phúc do trời ban...

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

Dốc bờ giáp hạt tháng ba
Chan canh nước mắt, cháo hoa rộng lòng.

Nghĩa trang Quảng Trị mùa nắng
Hàng quân áo trắng thẳng hàng
Tám một ngày đêm âm vang.

Mẹ ngồi vá áo đêm thâu
Mười năm nhuộm trắng mái đầu đọi con.

Dòng sữa mẹ
Nhân loại sinh sôi
Kho báu.

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

Quên khôn một chút đại thôi
Một lần nhâm lỡ, nửa đời bơ vơ.

Ông già ăn xin trong chợ
Nón mê, nửa gói bim bim
Nước mắt nổi chìm thân phận !

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

139

Bức tường lạng lẽ vô ngôn
Thạch thùng tặc lưỡi đại khôn tiếc đời.

140

Sóng thần nhân chìm
Lương tâm nổi lên
Đức - Nhân - Nghĩa.

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

141

Ngồi thiền gió nói với thông
Tâm sà, khẩu Phật, sắc không, tu gì?

142

Thiên đàng mơ
Địa ngục sợ
Trần gian vã mồ hôi.

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

Nước sôi tan lửa búp trà
Vua - quan - dân - mắc đàn bà cũng tan.

Trước tết nâng niu cành đào
Sau tết vứt đào bãi rác
Đời thế sao?

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

145

Ngoài kia hoa gọi xuân về
Trong nhà nâng chén rượu quê nhớ người.

146

Bát tộ xin ăn
Tay lần tràng hạt
Nhà Sư nhật tâm.

Một mai trái đất không còn
Tôi - anh tan hết hỏi bon chen gì?

Nhà bán! Cỏ mọc đầy
Dấu giày in cửa bếp
Hoa bưởi thơm buốt tim.

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

Người buồn giấu lệ vào đêm
Riêng cây nến lại triền miên lệ ròng.

Công đẹp ở lòng
Người đẹp ở tâm
Tuyệt tác!

Cái ác đang chạy theo ta
Bởi yêu cái Đẹp nên xa mút mùa.

Em là bờ cát trắng
Anh sóng trào vỡ tan
Yêu đã mang.

Tri thiên mệnh tuổi năm mươi
Công danh, phú quý số trời an nhiên.

QUÊ LỰA ĐẤT CHÈO

Mái đình buộc tiếng trống chèo
Cong từ ngàn thuở quê nghèo ý ... a ...
Lặn vào khóm trúc cây đa
Giếng quê lúng liếng tình ca Thị Mầu.

Vô tư như chú chuồn chuồn

Ai vui cũng mặc, ai buồn kệ ai.

XUÂN VÈ

Xuân hồng mưa rắc phấn bay

Gió đang ve vuốt cỏ cây, lộc cười

Hoa khoe sắc thắm dâng đời

Mắt xuân lơ lả cho người tương tư ...

157

Thùy Vân hoa phượng treo cờ
Ngân ngơ con sóng hôn bờ Bãi Sau.

158

MƯA

Tiếng mưa tâm sự ngoài hiên
Hòa lời con khướu huyền thuyên trong lồng
Mẹ thương con gái theo chồng
“Mười hai bến nước” bênh bồng giọt mưa.

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

Mẹ ru say đến bây giờ
Bao lời cha dạy bất ngờ thành thơ.

MẸ RU

Con giấu trong tim nước mắt này
Nói cười, vui gương để trả vay
Mẹ đi! Bốn tuổi .. bơ vơ mãi!
Mơ tiếng mẹ ru ... cả đời say ...

Em dâng sóng vào anh qua ánh mắt
Để suốt đời ấm áp bên bờ anh.

MẸ XƯA

Cánh cò sỏi nắng đồng chiêm
In trên lưng mẹ, nỗi niềm xót thương
Đĩa đồng chẳng chịt chân vương
Hóa thân đời mẹ ... da xương cánh cò.

Con dò gửi chữ sang sông
Thác ghềnh, sóng cả nhớ công on thầy.

HẠNH PHÚC

Gàu sông tát cạn biển đông
Muốn về quê cũ mà không có tàu
Vui cười lại dắt tay nhau
Đá vàng tìm đến kiếp sau cũng tìm.

Một đời ngơ ngẩn vì thơ
Tôi đem cất những giấc mơ lên trời.

CHỜ MƯA

Vội vã đi qua ô Chợ Dừa
Nắng như đổ lửa trời trưa
Đất sột cây gầy xơ xác lá
Cầu trời ban phước thả cơn mưa.

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

Trái tim anh cho em trú ngụ
Hạnh phúc tràn vũ trụ cũng hờn ghen.

SUY NGẪM

Trắng gầy mắc võng ngọn đa
Lời ru trần thế la đà hợp tan
Trả - vay trong kiếp nhân gian
Mưa dầm - mai lại chang chang nắng hè.

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

Bao năm khôn thể sao còn đại
Một phút ham vui để tàn đời.

RƯỢU XUÂN

Hãy uống! nâng ly hết bạn ơi!
Mùa xuân là báu vật của trời
Được gặp nhau đây tràn hạnh phúc
Cao - thấp - giàu - nghèo cũng thể thôi!

Gặp nhau lại muốn gần nhau mãi
Thấp trái tim yêu âm suốt đời.

TÂM

Cỏ may ghim vào nỗi nhớ
Gió vô tình thổi hương xa
Hàng tre quét trời bay lá
Hiền tài thả ý tâm thơ.

Nhớ mẹ ngồi vống đầu ơ
Hiện về cả quãng tuổi thơ bỗng trầm.

CHỜ XE BUÝT

Giữa trưa hè đổ lửa

Mưa mờ hôi đuổi nhau

Xe dừng bước vào cửa

Ngoảnh lại mắt đường đau.

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

Cay trầu, đắng vỏ, mặn vôi
Kính cha dâng mẹ, thăm môi láng giềng.

TƯƠNG LAI

Cảm ơn trời cho ta ngày mới mẻ
Yêu thương người cho đời mãi trẻ trung
Hãy sống vị tha, rộng mở, bao dung
Tương lai hẹn đến thiên đường cuộc sống.

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

Ta hào phóng tặng nụ cười, cho hết!

Đòi trả ta bằng một số không.

KIỆP TU

Đời chưa gặp gỡ vẫn như không

Bảy kiếp tu thân gặp mặt nồng

Được yêu một lần trăm năm nhớ

Chín kiếp tu, nên nghĩa vợ chồng.

Hoa phượng đỏ thắm sân trường thơ ấu
Nhạc ve sầu còn ngân mãi trong nhau.

VỀ ĐÂU

Bồn chồn sông chảy về đâu
Bơ vơ tôi đứng bên cầu nhìn theo
Xót thương sóng dạt cánh bèo
Vừa trôi vừa nở tím chiều heo may.

Con thuyền đông cả trăm người
Cánh buồm mức gió đang cười sang sông.

DẢI YẾM ĐÀO

Sông bây giờ chỉ một gang
Mà cầu dải yếm đứt ngang khi nào
Sông đau sóng đỏ tuôn trào
Chiếc dải yếm đào cửa nát tim anh.

Ăn một mình khó nuốt
Ngủ một mình buốt đêm.

TÀI SẢN MẸ

Tài sản của con cả một đời
Thồn thức trong lòng tiếng “Mẹ ơi”
Bốn tuổi mẹ đi đời cô quạnh
Khâu buồn gửi mẹ ánh trăng rơi.

185

Lạc vào đôi mắt bồ câu
Quản quanh mê trận biết đâu đường về.

186

NGUỒN CỘI

Dòng suối mát gặm mòn sỏi đá
Lá rừng trôi, đàn cá đuổi chơi
Lá chìm đáy tan về nguồn cội
Góp tình xanh, xanh biếc biển khơi.

Một lời thề với con tim

Dù cho đá nổi, phao chìm vẫn yêu.

VÔ TÌNH

Vô tình em rớt nụ cười

Vô tình anh nhạt để rồi tương tư

Vô tình ánh mắt đung đưa

Giam anh một kiếp giọt mưa vô tình.

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

Mây hồng đậu xuống má em
Ai ngần ngợ, để ai thềm uống mây?

BẾN ĐỢI

Với em ngày ấy xa rồi
Sông quê vẫn chảy bồi hồi phù sa
Sông còn ngã bảy ngã ba
Riêng em bến đợi trôi hoa lạc mùa.

Người đi sông đợi bến chờ
Phù sa thao thiết đôi bờ sông quê.

ĐÔI BỜ

Đôi bờ ôm một dòng sâu
Mà vui với những nhịp cầu bắc ngang
Riêng em lỡ chuyến đò sang
Ngân ngơ đứng dưới chiều vàng lá bay.

Một đời lặn lội bon chen
Quyết không quỳ gối đón hèn ai ơi!

MÂY TRẮNG XA XĂM

Khát thèm một tiếng "Mẹ ơi"
Khát thèm một tiếng ru hời nửa đêm
Bóng con buốt lạnh bên thềm
Dõi theo mây trắng về miền xa xăm.

Ta về nhật ánh hoàng hôn
Nhuộm vào bốn mắt, bốn chồn nhớ nhau.

RƠI

Nửa đêm nhật ánh trăng *rơi*
Ngàn sao vũ điệu bầu trời mênh mông
Đàn cò *rơi* bóng dòng sông
Người đi *rơi* nụ cười hồng trong mơ.

Nợ tiền trả mãi cũng voi
Nợ tình trả hết cuộc đời chưa xong.

GIEO NỞ

Nắng *gieo* hạt tím hạt vàng
Lời *gieo* vào tận cung đàn tương tư
Tình *gieo* rắc ẩn ý thơ
Thơ *gieo* vào chốn bất ngờ.....nở hoa.

Chỉ vì con chữ cạn duyên
Ai ơi gác bút truân chuyên sông hồ.

THU ĐI

Thu đi cây khóc lá vàng
Heo may se lạnh bể bàng đêm thu
Cỏm vòng , sen mướt thuyền ru
Thả hương hoa sữa chim gù gọi trăng.

Nụ cười đậu ở bờ môi
Nụ hôn ngự ở tim người yêu nhau.

YÊU HOA

Hoa đào chúm chím chào xuân
Làm trai mơ ước bao lần yêu hoa...?
Gió xuân lá lướt la đà
Đàn ông thiếu vắng đàn bà hết xuân...!

Trăm trận đánh xa hòn tên mũi đạn
Võ cao siêu chết vì bạn ghen tình.

MƯA TRÊN SÔNG

Mưa chiều sông nước mênh mông
Lục bình trôi với lênh đênh con đò
Tôi nghe buốt giá câu hò
Lẻ loi buốt cả cánh cò sang sông.

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

205

Ai mua tôi bán nỗi đau
Bán buồn hòa vốn, lần sau tính lời.

206

TIẾC ĐỜI

Biển xanh có lúc vui đầy
Yêu nhau đừng nở đóa đày lẫn nhau
Tim đau! Lời nói quặn đau
Người khôn nói đại vàng thau tiếc đời.

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

Con ngoan phần thưởng đã dành
Con hư hình phạt phải dành cho ta.

MẸ VIỆT NAM

Mẹ nhìn ánh mắt bao dung
Lắng sâu biển cả mênh mông đất trời
Vị tha mẹ nở nụ cười
Kẻ thù, lang sói, thành người thiện tâm.

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

Dại khờ con sóng hư vô
Ngàn năm cần mẫn vỗ bờ đơn côi.

ĐỘC THOẠI
Một chén uống cũng say
Mưa buồn ngoài cửa gọi
Gió thay lời em nói
Độc thoại ai có hay?

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

Viết phấn trắng mà tâm không bạc
Vẽ bảng đen mà lòng sáng như gương.

MUỐN

Ta muốn giang tay ôm vũ trụ
Ôm vào lòng trời đất cỏ hoa
Thấy hạnh phúc trong từng cuộc sống
Nghe đời này đẹp như vạn bài ca.

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

Giao thừa ngồi uống hoa đào
Chúa xuân gõ cửa muôn vào tặng thơ.

TIẾC

Chờ ai chiều muộn ven đồi
Hoàng hôn chợt tắt bồi hồi sương giăng
Ô kìa! Lấp ló vàng trăng
Hôm nay rằm nhi? Tiếc rằng anh quên!

215

“Em đi một nửa hồn tôi chết”
Một nửa bơ vơ giữa chợ đời.

216

PHÙ DU

Sông nằm trước hiên nhà
Sương mù vây kín cửa
Mặt trời lên tan hết
Giật mình chợt nhớ ra.

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

Mùa thu đi lá vàng tương tư mãi
Đêm ngắm trời góa bụa một vầng trăng.

HỎI TRĂNG

Trung thu qua phố nhà em
Sương giăng lãnh đăng anh quên lối về
Hỏi lòng chợt tỉnh chợt mê
Hỏi trăng còn nhớ câu thề năm xưa.

Nụ hôn em để lại
Nảy mầm trong giấc mơ.

HOA CẢI

Đầy vườn hoa cải tháng mười
Ngày đông tê lạnh hoa cười vô tư
Ngắm hoa lòng bỗng ngân nga
Bâng khuâng câu hát gió đưa về trời.

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

Thung lũng Tình Yêu chiều sương mỏng
Đôi Mộng Mơ ai ngóng mắt xưa?

CỎ MAY

Ngập rừng ngồi lại ven đê
Vương vương vin ánh trăng thề trên tay
Áo em vương sợi chỉ này
Nhặt trắng vô ý cỏ may ghim tình.

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

Đêm trắng ai tắm bên bờ giếng
Thức trắng năm canh mơ thấy tiên...

CÚC QUỲ

Lá xanh nở đóa hoa vàng
Xòe tay cánh mỏng mơ màng chờ ai?
Long lanh đọng giọt sương mai
Ngàn năm chung thủy chẳng phai sắc quỳ.

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

Hoa đau, hoa rụng tả tơi
Người đau sao vẫn phải cười vô tư?

EM ĐI

Em đi phố xá buồn hiu
Cung đàn lỗi nhịp, nắng chiều ngân ngơ
Em đi chết lặng hồn thơ
Còn mình ta với bơ thờ phố xưa.

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

Dăm bài thơ để cho đời
Trăm năm xong cuộc chơi rồi ha...ha..

KHÔNG ĐỀ

Em như chim cảnh trong lồng
Ngó nghiêng nhìn khoảng trời hồng ước ao
Thả ra em lại bay vào
Chắc rằng chẳng có nơi nào bằng anh.

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

Môi em như quả ngọt
Đang chín dần trong anh.

ÁNH MẮT

Bất ngờ gặp ánh mắt nhìn
Đi rồi ngoảnh lại ngỡ mình quen nhau
Mắt anh mọc ở đằng sau
Đừng nhìn anh thế mà đau con đường.

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

231

Em về đông lại mùa thu
Xem bao nhiêu lá đã ru vàng chiều.

232

NGHIÊNG

Qua cầu rót ánh trăng *nghiêng*
Dòng sông *nghiêng* bóng con thuyền chơi vui
Chờ em *nghiêng* nửa cuộc đời
Gặp rồi *nghiêng* cả núi đồi vào anh.

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

Câu thơ trôi buộc thời gian
Trái tim cởi mở vương ngàn nỗi đau.

HOA QUỲNH

Ngàn hoa nở đón bình minh
Riêng em e thẹn một mình nở đêm
Nếu anh lỡ hẹn ngủ quên
Nồn nà hương ngát cô đơn riêng mình.

LỜI CẢM NHẬN

“ ... Những bài được nhất, phản ánh tâm trạng và biểu cảm thành công nhất của Hà Đức Ái là thơ ngắn và lục bát ... tuy nhiên viết ngắn, để thành công đòi hỏi “bản văn” phải cao, bởi thơ ngắn yêu cầu độ hàm súc và khái quát cao...”

Nhà thơ: Trần Quang Quý
Ủy viên Hội đồng thơ Việt Nam

“ ... Thơ ngắn rất khó làm, mà cũng khó thành công, bởi một bài thơ chỉ với 2 – 3 câu phải gói trọn một tứ thơ... chỉ có ngòi bút tài hoa và hồn thơ đa cảm thì mới sáng tạo ra những câu thơ “ý tại ngôn ngoại” rung động trái tim người đọc đến vậy.

Nguyễn An
Nhà văn – Nhà báo

“ ... Thơ hai câu của Hà Đức Ái tinh lọc tài hoa, hàm súc, sâu xa:

Con đò gian dẫu dòng sông
Bất ngờ sông cạn đò không bến về

Anh mượn hình ảnh dòng sông để nói hộ tình yêu nam nữ đang yêu nhau say đắm mà chia tay đoạn tuyệt:

Bắt ngừng sông cạn dòng không bến về .

Hoặc là:

Người ơi sao nữ quên nhau

Câu thơ viết dở làm đau ngọn đèn.

“Nữ quên nhau...” để “làm đau ngọn đèn”, hình tượng bóng bẩy , ý tại ngôn ngoại trong thơ Hà Đức Ái đã đạt đến đỉnh cao của: “Nghệ thuật ngôn từ thơ”.

Tuyệt tác!...

Vũ Thị Hương Lan
Nhà Giáo – Nhà Văn

... Ca dao tục ngữ được mệnh danh là: “Túi khôn của nhân loại...” Hà Đức Ái đã làm được những bài thơ như thế. Nhất là hiện nay bạn đọc rất sợ đọc những bài thơ dài không nhớ nổi. Tôi đọc hàng chục lần tập thơ của anh mà vẫn thích đọc. Không hiểu vì sao mà sự cuốn hút của tập thơ 234 bài của Hà Đức Ái lại mê hoặc được tôi - Người cầm bút gần nửa thế kỷ và rất khó tính với thơ...

Khôi Nguyên
Nhà văn - Nhạc sĩ

Mục lục

1	11	26	23
2	11	27	24
3	12	28	24
4	12	29	25
5	13	30	25
6	13	31	26
7	14	32	26
8	14	33	27
9	15	34	27
10	15	35	28
11	16	36	28
12	16	37	29
13	17	38	29
14	17	39	30
15	18	40	30
16	18	41	31
17	19	42	31
18	19	43	32
19	20	44	32
20	20	45	33
21	21	46	33
22	21	47	34
23	22	48	34
24	22	49	35
25	23	50	35

51	36
52	36
53	37
54	37
55	38
56	38
57	39
58	39
59	40
60	40
61	41
62	41
63	42
64	42
65	43
66	43
67	44
68	44
69	45
70	45
71	46
72	46
73	47
74	47
75	48

76	48
77	49
78	49
79	50
80	50
81	51
82	51
83	52
84	52
85	53
86	53
87	54
88	54
89	55
90	55
91	56
92	56
93	57
94	57
95	58
96	58
97	59
98	59
99	60
100	60

101	61
102	61
103	62
104	62
105	63
106	63
107	64
108	64
109	65
110	65
111	66
112	66
113	67
114	67
115	68
116	68
117	69
118	69
119	70
120	70
121	71
122	71
123	72
124	72
125	73

126	73
127	74
128	74
129	75
130	75
131	76
132	76
133	77
134	77
135	78
136	78
137	79
138	79
139	80
140	80
141	81
142	81
143	82
144	82
145	83
146	83
147	84
148	84
149	85
150	85

151		86
152		86
153		87
154	Quê lụa dất chèo	87
155		88
156	Xuân về	88
157		89
158	Mưa	89
159		90
160	Mẹ ru	90
161		91
162	Mẹ xưa	91
163		92
164	Hạnh phúc	92
165		93
166	Chờ mưa	93
167		94
168	Suy ngẫm	94
169		95
170	Rượu xuân	95
171		96
172	Tâm	96
173		97
174	Chờ xe buýt	97
175		98

176	Tương lai	98
177		99
178	Kiếp tu	99
179		100
180	Về đầu	100
181		101
182	Dải yếm đào	101
183		102
184	Tài sản mẹ	102
185		103
186	Nguồn cội	103
187		104
188	Vô tình	104
189		105
190	Bến đợi	105
191		106
192	Đôi bờ	106
193		107
194	Mây trắng xa xăm	107
195		108
196	Rơi	108
197		109
198	Gico nở	109
199		110
200	Thu đi	110

201	111	218	Hỏi trắng 119
202	Yêu hoa 111	219	120
203	112	220	Hoa cải 120
204	Mưa trên sông 112	221	121
205	113	222	Cỏ may 121
206	Tiệc đời 113	223	122
207	114	224	Cúc quỳ 122
208	Mẹ Việt Nam 114	225	123
209	115	226	Em đi 123
210	Độc thoại 115	227	124
211	116	228	Không đề 124
212	Muốn 116	229	125
213	117	230	Ánh mắt 125
214	Tiệc 117	231	126
215	118	232	Nghiêng 126
216	Phù du 118	233	127
217	119	234	Hoa quỳnh 127

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

Thơ Hà Đức Ái

NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN

65 Nguyễn Du - Hà Nội

Tel & Fax: 04.38222135

E-mail: nxbhoinhavan@yahoo.com.vn

<http://nxbhoinhavan.com>

Chịu trách nhiệm xuất bản:

PHẠM TRUNG ĐÌNH

Chịu trách nhiệm bản thảo:

TRẦN QUANG QUÝ

Biên tập:

NGUYỄN ANH

Vẽ bìa:

LƯƠNG CHÂU

Sửa bản in:

HÀ ĐỨC ÁI

In 1.000 bản khổ 14x20 tại Công ty CP In & Phát hành sách Lâm Đồng

Giấy đăng ký KHXB số: 1210-2013/cxb/73-49/hnv

Số quyết định của giám đốc: 693/QĐ-NXB HNV, ngày 18/10/2013

In xong và nộp lưu chiểu tháng 01/2014

TÁC PHẨM ĐÃ XUẤT BẢN:

- » **Hoa Và Trăng - NXB VH TT-2005**
- » **Ánh Mắt - NXB Văn Nghệ-2005**
- » **Dòng Sông Yêu Mến - NXB Thanh Niên-2006**
- » **Linh Sơn Yên Tử - NXB VH TT-2008**
- » **Viên Ngọc Trai Đen - NXB Hội Nhà Văn VN-2009**
- » **Bóng Mẹ - NXB Hội Nhà Văn VN-2010**
- » **Mất Quê - NXB Hội Nhà Văn VN-2012**
- » **234 Bài thơ Minh Tâm cực ngắn NXB Hội Nhà Văn VN-2013**

TÁC PHẨM IN CHUNG:

Có thơ in chung trong 45 tuyển tập trên cả nước. Có nhiều thơ in trên các báo, tạp chí văn nghệ Trung ương và địa phương.

234 BÀI THƠ MINH TÂM CỰC NGẮN

Đã là côi tạm đời ta
Sao còn đổ kị cho xa Niết Bàn

Mùa xuân suốt reo
Nước trong veo
Cá nghèo tong teo

Người ơi! sao nỡ quên nhau
Câu thơ viết dở làm đau ngọn đèn

Thơ Hà Đức Aí

0 1302021 948270

Giá: 62.000đ